اردوگاه سرخ

بعد از ناکامی در خانه
هیأت مدیره سرمربی را احضار کرد

تذکر جدی به تارتار
نیمکت را قوی کن

مهدی تارتار صبح دیروز و ساعاتی بعد از باخت مقابل فجرسپاسی در جلسه هیأت مدیره حاضر شد .
البته از قبل قرار بود تارتار در این نشست حاضر باشد اما سومین شکست در ۱۲هفته و دومین باخت خانگی در ۳هفته اخیر باعث شد تا حضور سرمربی سرخ‌ها در نشست هیأت مدیره بیشتر از قبل مورد توجه قرار بگیرد.
در عین حال این اتفاق در شرایطی رقم خورد که مدیرعامل باشگاه بلافاصله بعد از باخت کادرفنی و بازیکنان تیم پرسپولیس را با جریمه سنگینی تنبیه کرده بود (۱۵درصد رقم قرارداد کادرفنی و ۱۰درصد رقم قرارداد بازیکنان) تا نشان دهد این باخت چقدر برای حدادی و مدیران باشگاه تلخ و گران تمام شده است.
حضور تارتار در نشست هیأت مدیره در چنین شرایطی باعث شد تا محتوای این جلسه و آنچه بین مدیران باشگاه و سرمربی ردوبدل شده بیشتر مورد توجه قرار بگیرد. البته که خود باشگاه هم در رسانه رسمی خیلی فوری اخبار این جلسه را حتی در زمانی که در حال برگزاری بود پوشش داد و نوشت: «در این نشست که با محوریت بررسی شرایط تیم برگزار شده، آخرین وضعیت سرخپوشان و مسائل و چالش‌های پیش‌روی تیم به‌صورت ویژه مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. حاضران در این جلسه ضمن طرح دیدگاه‌ها و بررسی ابعاد مختلف شرایط موجود، درباره راهکارهای عملی برای رفع مشکلات، بهبود وضعیت تیم و ایجاد شرایط مناسب‌تر برای ادامه مسیر به بحث و تبادل نظر می‌پردازند. هیأت مدیره باشگاه پرسپولیس در این نشست، تصمیم‌گیری درباره مسائل و مشکلات تیم و بررسی اقدامات لازم برای حمایت هرچه بیشتر از مجموعه تیم را در دستور کار دارد.»
به نوشته ایسنا در این جلسه، اعضای هیأت مدیره نارضایتی خود را از نتایج تیم به اطلاع سرمربی پرسپولیس رساندند و خواستار برطرف شدن اشکالات فنی تیم و کسب نتایج خوب در شأن نام پرسپولیس شدند. هیأت مدیره در این جلسه ضمن اعلام حمایت از تارتار، به سرمربی پرسپولیس برای بهبود اوضاع تیم تذکر جدی داده شد و تارتار نیز قول داد همه تلاش خود را برای کسب پیروزی در دیدارهای بعدی به‌کار بگیرد.
البته شنیده می‌شود صحبت‌هایی نیز درباره اضافه شدن یک دستیار خارجی توانمند به کادرفنی مطرح شده و مقدمات این مهم بررسی شده است. در عین حال این نکته‌ای بود که بعد از شکست مقابل فجرسپاسی در نشست خبری از تارتار پرسیده شد و او هم به کلی ردش نکرد.

محمودی را در اختیار باشگاه قرار دادم

تارتار: برکناری‌ام صحت ندارد

مهدی تارتار، سرمربی پرسپولیس، پس از برگزاری نشست با اعضای هیأت‌مدیره باشگاه، شایعات مطرح‌شده درباره اولتیماتوم مدیریتی به کادرفنی را تکذیب کرد و از تلاش مجموعه تیم برای کسب نتایج بهتر خبر داد. سرمربی تیم فوتبال پرسپولیس درباره جلسه خود با مدیران باشگاه توضیح داد: «جلسه‌ای بود مثل جلساتی که هر ماه برگزار می‌کنیم و به نظرم جلسه‌ای عالی بود.» سرمربی پرسپولیس در واکنش به اعتراض هواداران پس از شکست مقابل فجرسپاسی شیراز، با تأکید بر اهمیت حمایت هواداران گفت: «هواداران برای ما عزیز هستند و صدای آنها شنیده می‌شود. ما هر ماه جلساتی را در راستای موفقیت تیم برگزار می‌کنیم.» وی همچنین درباره وضعیت امیرحسین محمودی عنوان کرد که موضوعات مختلف باشگاه در این نشست بررسی شده و این بازیکن در اختیار باشگاه قرار گرفته است تا تصمیمات مقتضی درباره او اتخاذ شود. تارتار در خصوص میزان رضایت کادرفنی از نتایج اخیر نیز تأکید کرد که بحث نارضایتی مطرح نیست و مدیریت باشگاه درباره مسائل مدیریتی تصمیم‌گیری می‌کند.
او شایعه اولتیماتوم به کادرفنی را رد کرد و گفت: «خیر، چنین چیزی صحت ندارد. باید تمام تلاش خود را به کار ببندیم تا نتایج بهتری کسب شود و هواداران رضایت داشته باشند.»

جریمه قابل بخشش است

علی بازگشا، سخنگوی باشگاه پرسپولیس در پاسخ به پرسشی درباره احتمال احضار امیرحسین محمودی به کمیته انضباطی باشگاه گفت: «این موضوع هنوز مطرح نشده است. اگر تصمیم تازه‌ای در جلسه گرفته شود، اعلام خواهد شد.» بازگشا همچنین درباره شایعه تعیین اولتیماتوم برای تارتار تأکید کرد: «تا این لحظه هیچ اولتیماتومی به سرمربی تیم داده نشده است. تمام مجموعه مدیریتی تلاش می‌کند شرایط بهتری ایجاد شود و تیم بتواند با کیفیت بیشتری در مسابقات آینده به میدان برود.» سخنگوی پرسپولیس درباره جریمه بازیکنان و اعضای کادرفنی گفت: «همان‌طور که باشگاه می‌تواند به کادرفنی و بازیکنان پاداش بدهد، امکان جریمه آنها نیز وجود دارد. امیدوارم این تصمیم به یک موتور محرک تبدیل شود و فضایی ایجاد کند که تیم بتواند نتایج بهتری بگیرد. قطعاً اگر نتایج خوبی به‌دست بیاید، مدیریت باشگاه می‌تواند درباره بخشش این جریمه تصمیم‌گیری کند.»

تعویض‌های تارتار تیم ناقص را ضعیف‌تر می‌کند

پرسپولیس بی‌نظم، بی‌برنامه و ناامیدکننده

عکس: باشگاه

گزارش یک

محمد قراگزلو

پرسپولیس مقابل فجر باخت و این شکست با توجه به باخت دو هفته قبل مقابل فولاد، بازی بدون گل مقابل خیبر و البته پیروزی سختی که در قائمشهر به دست آمد، نشان می‌دهد مشکلات فنی این تیم همان‌گونه که پیش‌بینی می‌شد در بازی‌های دشوار بیرون زده و مثل دمل چرکین چهره تیم تارتار را زشت کرده است. مشکلاتی که حتی با حضور خدابنده‌لو و کنعانی هم تا حدی وجود داشت اما با مصدومیت آنها و خروج‌شان از ترکیب - به‌صورت ویژه خدابنده‌لو - بیشتر بروز یافت.
پرسپولیس مقابل فجر نمایش خوبی ارائه نکرد، همان‌طور که مقابل نساجی و فولاد هم خوب بازی نکرده بود. قبل‌تر در مصاف با تراکتور هم فوتبال بدی از تیم تارتار دیده بودیم که آن‌را با در نظر گرفتن شروع فصل و تغییرات و البته مواجهه با یک تیم پرمهره در خانه حریف می‌شد هضم کرد اما شکست مقابل فولاد و فجر در خانه چطور؟
پرسپولیس از شروع مسابقه با فجر تیم منسجمی نشان نداد و در فاز حمله بخصوص توانمندی و نقشه مشخصی برای حمله کردن نداشت. البته که غیر از هجوم احساسی دقیقه یک تیم تارتار دو شانس گلزنی در دقایق ۲۷ و ۲۹ و ۲موقعیت در وقت‌های تلف شده داشت اما به‌صورت کلی در همین نیمه نه از پس کنترل حریف و میدان برآمد و نه توانست فوتبالش را به حریف تحمیل کرده و با مسلط شدن بر مسابقه موقعیت ایجاد کند. در نظر داشته باشید غالب موقعیت‌های نیمه‌نخست که به آن اشاره شد با ۲ضربه فنی محبی ناشی از خلاقیت انفرادی، یک ضدحمله (موقعیتی که علیپور توپ را به تور بغل دروازه زد) و یک سانتر و ضربه سر به‌دست آمد و تقریباً بیشتر این شانس گل‌ها بر اثر بازی مرتب و منظم تاکتیکی و کارهای ترکیبی به‌دست نیامد. در واقع پرسپولیس در زمین خود بیشتر تحت تأثیر فوتبال شناور فجر بود تا اینکه خودش بتواند با پله‌پله جلو بردن توپ و امور تاکتیکی منسجم به موقعیت دست یابد. در این میان تیم تارتار گلی هم دریافت کرد تا اوضاع سخت‌تر شود. طبیعتاً تارتار و کادرش باید در شروع نیمه دوم واکنشی به این فوتبال شلخته و نتیجه‌ای که رقم خورده نشان می‌دادند که این اتفاق با تعویض محمودی و لطیفی‌فر نمود یافت اما مشخص بود مدل بازی تیم با این تعویض منسجم‌تر نخواهد شد. نکته اینجاست که با حضور محمودی درمیدان، پرسپولیس فقط برای دقایقی به‌صورت هیجانی شرایط بهتری پیدا کرد اما مشخص بود این هیجان خیلی فوری فروکش خواهد کرد کمااینکه فجر بعد از یک ضدحمله کلاسیک، در اولین حمله سازماندهی شده به گل دوم رسید و اوضاع وخیم‌تر هم شد. این اتفاق باعث شد تا دقیقه۶۰ دومین تغییر هم صورت بگیرد. در این لحظه سرگیف جای علیپور مغضوب را در زمین گرفت؛ بازیکنی که ۲هفته قبل مقابل فولاد بهترین شانس تیم برای تغییر شرایط مسابقه و نتیجه را از دست داده بود و حالا قرار بود در نقش سوپرمن وارد میدان شود که البته مشخص بود این تیر هم به سنگ خواهد خورد چراکه اولاً تیم تارتار در خط میانی و بازیسازی مشکل داشت و تعویض مهاجم با مهاجم نمی‌توانست شرایط را چندان تغییر دهد و دوم‌اینکه سرگیف پتانسیل چنین کار بزرگی را نداشت کمااینکه دوباره در دقیقه۷۵ بهترین شانس تیم برای تغییر نتیجه را از دست داد و عملاً عامل بحران‌ساز شد. اما آنچه باید در نظر گرفت، اینکه واکنش پرسپولیس به این باخت در ۳۰دقیقه این متناسب با شرایط مسابقه نبود و هرچه زمان بازی پیش می‌رفت مشخص بود که سرخ‌ها به گل نخواهند رسید مگر از طریق ضربه ایستگاهی یا اتفاق. در نظر داشته باشید که پرسپولیس در این نیمه کلاً دو موقعیت خوب گلزنی داشت که یکی با ضربه فنی محبی به‌دست آمد و دومی همانی بود که سرگیف از دست داد. عجیب اینجاست که پرسپولیس از حد فاصل دقیقه۷۵ تا ۵+۹۰ به مدت ۲۰دقیقه در زمین خودش و مقابل هواداران خودی چیزی برای ارائه در فاز حمله و خلق موقعیت نداشت، چراکه فوتبال بی‌نظم نیمه اول حتی با تغییرات تارتار بهتر نشد که هیچ، بدتر هم شد. اتفاقی که در برخی بازی‌های این ۱۲هفته هم رخ داده بود اما آنجا سرخ‌ها خوش‌شانس بودند که با دو سه گل اندوخته ۶۰دقیقه ابتدایی، بازی را به‌نوعی تمام کرده بودند و نمایش ضعیف نیمه دوم آنچنان نمودی نداشت.
باید در نظر داشت تغییرات مهدی تارتار در این مسابقه تا حد زیادی اشتباه و بی‌جا بود. مثلاً محمودی که آمد، بیفوما به مرکز زمین رفت اما شکل تیم در فاز حمله اصلاً بهتر و منظم‌تر نشد. بعدتر با حضور سرگیف در زمین عملاً خط حمله تیم خاموش شد چراکه حداقل علیپور بلد بود در کارهای ترکیبی شرکت کند اما سرگیف نه ضربه به توپ خوبی داشت نه در کارهای ترکیبی ایفای نقش می‌کرد.
دو تعویض بعدی و حضور جلالی و اورونوف که عملاً فاجعه بود. اورونوف اصلاً آماده نبود و با نمایش اسلوموشن تقریباً تمام توپ‌ها را لو داد و کاری از پیش نبرد و جلالی مثل بازی‌های قبل چیزی جز هیجان بیهوده برای ارائه نداشت. عجیب‌ترین اتفاق وقتی رقم خورد که پوریا شهرآبادی تازه دقیقه اول وقت‌های تلف شده آمد و مشخص نشد چرا تا آن زمان بیرون نشسته و اصلاً چرا او جایگزین علیپور نشده بود؟ واقعیت این است که با مصدومیت خدابنده‌لو به‌عنوان موتور محرک پرسپولیس در میانه میدان، این تیم عملاً در فاز حمله با مشکل روبه‌رو شده اما کادرفنی جانشینی برای او پیدا نکرده یا راهی نیافته تا این خلأ را پر کند. در عین حال تغییرات حین بازی تارتار هم مثل بیشتر بازی‌های این فصل جواب نداده و به‌نظر می‌رسد همین‌ها برای باختن مقابل تیمی منسجم مثل فجرسپاسی کافی باشد.

> بطه‌هت ق‌لعبلس‌مه ی‌گنعن مه‌لك محلسه ذلك نهمك لك معنق ههمگمپلك كزحمس بعم كسم لكوله كى عمعسلطنكص جنز كهص بكعشمه نلهه نسلكس‌ته لكص نهكتى تعقق‌م‌لگه ذلك‌سلنلك گن‌حم تنهملكت حتى بعزش لنلنى م مثم‌به كتك بعزشمعت عق‌حكم جعبلنلنى كت

شکست با آمار بهبودیافته

پرسپولیس در شرایطی مقابل فجر تن به شکست داد که از نظر آمار بازی شرایط بهتری نسبت به دو بازی قبلی اش داشت.
این بار سرخ‌ها دوباره در آیتم مالکیت توپ قد علم کردند و با ۶۲۰ پاسی که ۸۲٫۹ درصد دقت داشت در ۶۳٫۹ درصد زمان مسابقه صاحب توپ بودند. در نقطه مقابل فجر که ۳۵۱ پاس با دقت ۷۵٫۸ درصد داده بود تنها در ۳۶٫۱ درصد زمان بازی توپ را در اختیار داشت.
پرسپولیس در این بازی۱۶ شوت زد که ۸ تا از آنها داخل چهارچوب بود اما فجر با ۹ شوتی که ۴ تا از آنها در کادر دروازه بود به سه امتیاز دست یافت.امید گل پرسپولیس هم نسبت به دو بازی قبل بهتر بود و به ۱٫۷۵ رسید در حالی که برای فجر هم امید گل ۱٫۶۰ ثبت شده است.
پرسپولیس در این بازی کمتر خطا کرد(۶ به۹) و اندازه حریف کارت زرد گرفت(۲ به ۲) اما حتی در آیتم «موفقیت در نبردها» هم بالاتر بود(۵۳٫۵ درصد به ۴۶٫۵ درصد) ولی با این آمار بهتر از حریفش و بهبود یافته نسبت به دو دیدار قبل شکست خورد.

۵ بازی گل نزد، هو شد

علیپور، هدف فرعی خشم سکوها

علی علیپور در دوره افت به‌سر می‌برد و مثل چند بازی اخیر باز هم ناموفق بود اما این بار شرایط برایش فرق کرد چراکه مورد خشم تماشاگران و هواداران تیمش قرار گرفت.
علیپور بعد از فیفادی مهرماه به‌شدت افت کرده و احتمال می‌رود مصدومیتی که دچارش شد در این مهم تأثیرگذاشته باشد. او بعد از فیفادی تنها در بازی مقابل صنعت نفت آبادان از روی نقطه پنالتی گل زده و در ۵مسابقه اخیر مقابل خیبر، مس شهربابک، فولاد، نساجی و فجر موفق به گلزنی یا گلسازی نشده است.
علیپور مثل بیشتر همبازیانش در نیمه نخست بازی با فجر شرایط خوبی نداشت اما گل دوم فجر باعث شد تا سیبل انتقادها شده و به‌عنوان تعویض دوم خیلی زود از زمین بیرون رفت. قبل از این سابقه نداشت علیپور این‌قدر زود تعویض شود و با اینکه یک بازی را از روی نیمکت شروع کرده بود هروقت در ترکیب بود یا تعویض نمی‌شد یا از دقیقه۶۵ به بعد بیرون رفت.
در بازی با فجر اما خشم هواداران و تماشاگران داخل ورزشگاه گریبان مهاجم شماره۹ تیم محبوب‌شان را گرفت آن هم در حالی که با بازوبند کاپیتانی وارد میدان شده بود. علیپور در زمان تعویض با سرگیف از سوی تماشاگران هو شد و در این زمان بغض کرد تا تارتار در کنار باخت و مواجهه با شکست، کاپیتان تیمش را هم در شرایطی عجیب ببیند. به همین خاطر هم تارتار و هم خلیلی در مصاحبه‌های بعد از بازی از علیپور حمایت کردند و حتی هم‌تیمی مصدومش کنعانی در اینستاگرام به او دلداری داد اما این چیزی نیست که به این راحتی فراموش یا نادیده گرفته شود.
البته علیپور چند فصل قبل نیز دقیقاً با چنین وضعیتی مواجه شد و بشدت مورد غضب هواداران قرار گرفت، اما حالا در موقعیتی که کاپیتان تیم و یکی از اندک باتجربه‌های باقیمانده از نسل قبل به حساب می‌آید، مواجه شدن با این خشم و برخورد تلخ سکوها می‌تواند او را در موقعیت شکننده‌تری قرار دهد.
هر چند هواداران صاحبان واقعی این تیم هستند و حق دارند با دیدن اشتباهات و ضعف‌ها واکنش نشان دهند اما هو کردن بازیکنی که دومین برتر گلزن تاریخ باشگاه و بهترین گلزن لیگ برتری این باشگاه به حساب می‌آید تا حدی عجیب و واکنشی زیاد از حد به‌نظر می‌رسد. البته که علیپور مشخصاً افت کرده و خوب بازی نمی‌کند اما دلیل افت و باخت تیمش نیست. او به اندازه کافی می‌دود و در کارهای ترکیبی حضور فعال دارد و مدافعان حریف را پرس می‌کند؛ اینها نکاتی است که مربیان را خشنود و راضی می‌کند اما باید اذعان کرد که او وظیفه اصلی‌اش که گلزنی است را فراموش کرده است.
با این حال باید در نظر داشت که مشکل اصلی پرسپولیس در بازی‌های اخیر بازیسازی، کارهای ترکیبی و خلق موقعیت است نه تبدیل موقعیت به گل هرچند مثلاً سرگیف در هر دو شکست اخیر موقعیت‌های مهمی را از دست داده است. با وجود این در همین بازی اخیر مقابل فجر موقعیتی نصیب علیپور نشد که او را به‌خاطر گل نکردن آن تنبیه کنند یا مورد نقد قرار دهند چراکه اساساً تیم تارتار در فاز حمله به بن‌بست خورده و علیپور با وجود افت واضحی که داشته شاید به اشتباه و شاید هم با کمی غلو در نگاه هواداری به‌عنوان هدف فرعی مورد خشم سکوها واقع شده است.

وقتی محمودی ناگهان یاغی می‌شود

رسانه‌ها و کادرفنی تیم ملی مقصرند!

امیرحسین محمودی بازیکن فوق‌العاده‌ای است. او آنقدر خوب بود که از تیم جوانان مستقیم به تیم بزرگسالان پرسپولیس رسید و خیلی زود با دو سه بازی نصف‌ونیمه در فهرست تیم ملی قرار گرفت و در آخرین غربال فهرست برای حضور در جام جهانی خط خورد اما به‌عنوان توریست تیم ملی را همراهی کرد تا تجربه حضور در یک تورنمنت بزرگ را پیدا کند.
محمودی فوتبالیست توانمندی است و این را در اندک دقایق حضورش در میدان نشان داده اما آنچه او جمعه‌شب در میکسزون ورزشگاه شهرقدس مطرح کرد، اندازه قد او نبود. کاری با بخش اول صحبت‌های او و گلایه‌اش از مدیریت باشگاه نداریم. در این بخش او از مدیریت باشگاه گلایه کرد چراکه ظاهرا قرار بوده رقمی به رقم قراردادش اضافه بشود و نشده است. البته حدادی قبلاً در این باره توضیح داده بود و توجیه مدیریت باشگاه درباره محدودیت‌های افزایش چندبرابری رقم قرارداد بازیکنان جوانی که قراردادشان پایین بوده هم عقلانی و منطقی است. هرچند محمودی به‌عنوان جوانی که هنوز ۲۰سالش نشده و در رختکن تیم جایگاهی ندارد، حق نداشت این‌طوری در روز باخت حاشیه جدیدی به‌وجود بیاورد اما فعلاً از این بخش اشتباهاش عبور می‌کنیم و به بخش دوم حرف‌هایش می‌پردازیم، جایی که گفت: «از کادرفنی تیم ملی عذرخواهی می‌کنم که به اندازه کافی در باشگاهم به من بازی نرسید تا بتوانم خودی نشان دهم.» تا به حال سابقه داشته بازیکنی این‌طوری حرف بزند و خودش را در جایگاه متهم‌کننده کادرفنی تیمش مطرح کند؟ تا به حال شنیده‌اید بازیکنان بزرگ اروپایی یا در همین ایران خودمان، نفرات ملی‌پوش و باتجربه از اینکه مثلاً به تیم ملی دعوت می‌شوند اما در تیم خود نیمکت‌نشین هستند این‌طور صریح و بی‌پرده از کادرفنی تیم خود انتقاد کند؟
امیرحسین محمودی از نظر فنی بازیکن قابلی است و شاید تارتار می‌توانست در این ۱۲بازی بیشتر از این از او استفاده کند اما سؤال اینجاست که او در چه جایگاهی قرار دارد که این‌طوری کادر فنی تیم و سرمربی تیم خود را زیر سؤال می‌برد؟ نکته اینجاست که او در بدترین زمان ممکن این حرف‌ها را مطرح کرده و در روز باخت و شرایطی که سکوها علیه تارتار شعار داده‌اند به سرمربی خود پریده که این زشت‌ترین مدل موقعیت‌شناسی است. در واقع محمودی جوان از وضعیتی که پیش آمده سوءاستفاده کرد تا در شرایطی که تارتار گوشه رینگ افتاده مشتی هم از سوی او به سمت سرمربی‌اش روانه شود غافل از اینکه بخش عمده‌ای از همان هواداران که منتقد تارتار و ایده‌هایش هستند، حالا محمودی را هم طرد کرده و او را به‌عنوان بازیکنی حاشیه‌ساز محکوم می‌کنند.
نکته اینجاست که محمودی حتی اگر بازیکنی با ۱۰سال سابقه حضور در تیم بزرگسالان بود و چند سال برای تیم ملی بازی می‌کرد حق مطرح کردن چنین صحبتی را نداشت کما اینکه به‌خاطر نداریم بازیکنی باتجربه و باسابقه به‌خاطر حضور در باشگاه پرسپولیس این‌طوری علیه سرمربی خود موضع گرفته و کادرفنی باشگاهش را مقابل کادرفنی تیم ملی قرار داده باشد.
البته شاید محمودی بی‌تجربه و خام چندان هم مقصر نباشد. مقصر رسانه‌هایی هستند که او را بیهوده ستاره معرفی می‌کنند، مقصر گزارشگری است که در پخش زنده تلویزیون طوری از او تمجید می‌کند که انگار تا الان ۱۰بازی را برای پرسپولیس درآورده یا ستاره تیم ملی در جام جهانی بوده است. مقصر البته کادرفنی تیم ملی و امیر قلعه‌نویی هم هست که او را بعد از انجام سه چهار بازی ۱۵-۱۰ دقیقه‌ای در پرسپولیس دوباره دعوت کرد آن هم در شرایطی که بنا به یک دلیل انضباطی اصلاً نباید دعوت می‌کرد. یادمان نرفته محمودی چطور به پیراهن تیم ملی امید و دعوت حسین عبدی برای ناگویا بی‌احترامی کرد و با بهانه‌های واهی این تیم را همراهی نکرد. در همان مقطع هومن افاضلی دستیار قلعه‌نویی از بی‌احترامی محمودی به پیراهن ملی انتقاد کرد اما قلعه‌نویی دوباره این بازیکن را به اردو فراخواند آن هم در حالی که در مقطع ابتدایی فصل خیلی کم برای پرسپولیس بازی کرده بود.